

Premiery teatralne Biennale Warszawa. W kwietniu „Globalna wojna domowa” Pawła Wodzińskiego, w maju reżyserowany przez Bartka Frąckowiaka spektakl „Modern Slavery”

Dwie premiery teatralne zaplanowała na kwiecień i maj instytucja Biennale Warszawa. „Globalna wojna domowa” w reżyserii Pawła Wodzińskiego 12 kwietnia, w maju spektakl „Modern Slavery” w reżyserii Bartka Frąckowiaka. Premiery odbędą się w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie przy ulicy Pańskiej 3 w ramach realizowanego przez Biennale Warszawa programu „Atlas planetarnej przemocy” podejmującego tematy populizmu, przemocy, pracy i współczesnego niewolnictwa. Wstęp na spektakle jest bezpłatny na podstawie biletów dostępnych w internecie. W obsadach przedstawień, znani warszawskim widzom ze spektakli „Solidarność. Nowy projekt” i „Workplace”, aktorzy współpracujący w latach 2014-2017 z Pawłem Wodzińskim i Bartkiem Frąckowiakiem w Teatrze Polskim w Bydgoszczy. Premierom spektakli towarzyszą debaty, które poprowadzą redaktor naczelny polskiej edycji Le Monde Diplomatique Przemysław Wielgosz oraz Witold Klaus z Ośrodka Badań nad Migracjami Uniwersytetu Warszawskiego. Gośćmi spotkań będą Maria Świetlik z Akcji Demokracji, dziennikarz Artur Domoślawski, Maciej Konieczny z Partii Razem, Irena Dawid-Olczyk prezeska Fundacji La Strada, reprezentująca Fundację Nasz Wybór Myroslava Keryk oraz profesor Paweł Kaczmarczyk (UW).

SPEKTAKL / PREMIERA

GLOBALNA WOJNA DOMOWA (GLOBAL CIVIL WAR)

REŻYSERIA PAWEŁ WODZIŃSKI

Nowa konstelacja ruchów politycznych, w których powraca widmo idei faszystowskiej stała się faktem. Wszystkie te ruchy przedstawiają szereg wspólnych cech, a wśród nich są przejawy ksenofobii i islamofobii oraz odrzucenie globalizacji na rzecz społecznie regresywnego i nacjonalistycznego protekcjonizmu. Włoski historyk Enzo Traverso charakteryzuje te polityczne ruchy mianem post-faszystowskiej konstelacji w tym sensie, że mają różne ideologiczne matryce i pochodzenie. Niektóre formacje mają wyraźnie neofaszystowski profil, taki jak Złoty Świt w Grecji lub organizacje, starające się ożywić nacjonalistyczną tradycję lat trzydziestych, jak choćby Obóz Narodowo-Radykalny nawiązujący do przedwojennego ugrupowania faszystowskiego o tej samej nazwie. Niektóre ruchy w Europie Zachodniej, takie jak Front Narodowy we Francji, mają neofaszystowskie pochodzenie, ale starają się ewoluować poprzez zmianę ich dyskursu; inne mają różne korzenie, ale zbliżają się do tej samej orientacji. Tak jest choćby w przypadku UKIP w Wielkiej Brytanii i Alternative für Deutschland (AfD) w Niemczech.

Na naszych oczach przemoc ponownie jest upolityczniana. Tylko, że tym razem odbywa się w demokratycznych ramach, bez ambicji autorytarnych, jak miało to miejsce w latach 30. ubiegłego wieku. Odpowiedzią na barbarzyństwo neoliberalnego świata, staje się równie barbarzyński kontrprojekt narodowo-konserwatywny, cynicznie wykorzystywany przez populistów. Trwa globalna wojna domowa ludzkości, przed którą trudno szukać schronienia.

Koncept, reżyseria i scenografia **Paweł Wodziński**

Opracowanie dramaturgiczne **Piotr Grzymisławski**

Muzyka **Karol Nepelski**

Asystent kompozytora **Sławek Kyryłow**

Video **Magda Mosiewicz**

Produkcja **Magda Igielska**

Obsada **Beata Bandurska, Magdalena Celmer, Maciej Pesta, Martyna Peszko, Jan Sobolewski, Konrad Wosik**

Czas trwania 90 minut

Premiera 12.04 g. 19.00 Muzeum na Pańskiej

Spektakle 13.04, 14.04, 15.04 g. 19.00 Muzeum na Pańskiej

Darmowe bilety dostępne na stronie internetowej biennalewarszawa.pl, portalu ewejsciwki.pl, w siedzibie Biennale Warszawa przy ul. Mokotowskiej 29a, w Muzeum na Pańskiej oraz w Kiosku Kultury przy ulicy Krakowskie Przedmieście 5-7

SPEKTAKL / PREMIERA

MODERN SLAVERY

REŻYSERIA BARTEK FRĄCKOWIAK

W zasadzie są wszędzie. W znanych warszawskich restauracjach, na placach budowy, w zamkniętych zakładach produkcyjnych, w przetwórnich, sadach i na farmach. Pochodzą z Ukrainy, Białorusi, Korei, Filipin, Chin, Wietnamu. Niekiedy są Polakami. Raport Global Slavery Index ujawnia, że w Polsce w 2016 r. żyło ponad 181 tysięcy nowoczesnych niewolników, co odpowiada 0,476% populacji Polski. Niewolnictwo nie jest tu jednak metaforą określającą każdy rodzaj wyzysku. Mówimy o sytuacjach niepłatnej pracy przymusowej, związanej z handlem ludźmi czy fikcyjnym zadłużeniem. Postanowiliśmy przeprowadzić śledztwo i sprawdzić, skąd biorą się takie statystyki, z jakimi sytuacjami, miejscami i historiami są związane. A ostatecznie odpowiedzieć na pytanie, dlaczego to zjawisko jest całkowicie niewidoczne i rzadko komentowane w debacie publicznej. Z tego działania powstał spektakl-wystawa.

Pokazujemy niewolnictwo jako współczesne zjawisko globalne, mające swoje rozmaite odsłony i ekspresje, związane z dramataми i biografiami bardzo różnych ludzi, z różnych kultur, religii i ras. Chcemy jednak podkreślić to, że niewolnicy nie żyją daleko na fantazmatycznych i nierealnych plantacjach, ale również tuż za ścianą sali najbardziej wykwintnej warszawskiej restauracji. W końcu Polska w statystykach niewolniczych

zajmuje niechlubną pierwszą pozycję w Unii Europejskiej. Opowiemy zatem również o dzisiejszej Warszawie i jej niewolniczych historiach, historiach konkretnych ludzi. To właśnie w tym celu podjęliśmy próbę dokumentalnego śledztwa. Jego rekonstrukcja stanowi istotną część spektaklu-wystawy. Z próby zrozumienia niewolnictwa we współczesnej Warszawie wyłania się rodzaj nowej topografii miasta. Opowiadamy o niej tworząc swoistą alternatywną kontrkartografię miejskiej przemocy.

Koncept, reżyseria **Bartosz Frąckowiak**

Koncept, dramaturgia **Natalia Sielewicz**

Scenografia, kostiumy **Anna Maria Karczmarska**

Muzyka, dźwięk **Krzysztof Kaliski, Maciej Szymborski**

Światło **Michał Głuszczka**

Mapy i wizualizacja danych **Jakub de Barbaro**

Asystentka reżysera **Zuzanna Grajcewicz**

Produkcja **Magda Igielska**

Obsada **Beata Bandurska, Magda Celmer, Martyna Peszko, Anita Sokołowska, Maciej Pesta, Konrad Wosik**

Czas trwania 120 minut

Premiera 17.05 g. 19.00 Muzeum na Pańskiej

Spektakle 18.05, 19.05, 20.05 g. 19.00 Muzeum na Pańskiej

Darmowe bilety dostępne na stronie internetowej biennalewarszawa.pl, portalu ewejsciwki.pl, w siedzibie Biennale Warszawa przy ul. Mokotowskiej 29a, w Muzeum na Pańskiej oraz w Kiosku Kultury przy ulicy Krakowskie Przedmieście 5-7

DEBATA

NOWE FORMY GLOBALNEJ PRZEMOCY WYTWARZANE PRZEZ KAPITALIZM

PROWADZENIE PRZEMYSŁAW WIELGOSZ ("LE MONDE DIPLOMATIQUE EDYCJA POLSKA")

GOŚCIE MARIA ŚWIETLIK (AKCJA DEMOKRACJA), ARTUR DOMOSŁAWSKI (DZIENNIKARZ, "POLITYKA"); MACIEJ KONIECZNY (PARTIA RAZEM)

Przemoc imperialnych wojen i konfliktów zbrojnych o nieokreślonym statusie prowadzonych przez państwa, agencje ochrony, milicje religijne i partyjne, armie prywatnych korporacji i zwykłe gangi rozlewa się na ogromnych obszarach globalnego Południa. Wyprodukowały one ok. 60 milionów uchodźców, którzy są częścią największej w historii liczby migrantów (250 mln). Naga przemoc dotyczy też stosunków pracy. Na świecie jest dziś 40 milionów nowoczesnych niewolników, z których większość to ludzie, którzy za przymusową pracę nie otrzymują żadnego wynagrodzenia. Oba zjawiska są ze sobą ściśle powiązane – to właśnie migranci i uchodźcy najbardziej narażeni są na niewolniczy wyzysk. Oba zjawiska to część procesu akumulacji pierwotnej kapitału, powracającego w okresach kryzysów kapitalizmu i spowolnienia wzrostu gospodarczego. Grabież, wywłaszczenie, neokolonializm, niewolnictwo i migracje pojawiają się wtedy, gdy zwrot z inwestycji okazuje się niewystarczający, a krzywa wzrostu nurkuje lub staje się płaska. Nie jest to jednak

abstrakcyjny, zdelokalizowany proces. Jak podaje raport Global Slavery Index, w samej Polsce w 2016 r. żyło ponad 181 tysięcy nowoczesnych niewolników. Dlaczego to zjawisko jest niewidoczne, nieobecne w debacie publicznej? Dlaczego te nieprawdopodobne dane są tak mało znane? Gdzie są w Polsce niewolnicy i o jakich sytuacjach mówimy?

Kiedy nadzieja na przewyższenie neoliberalnego kapitalizmu się oddała, horyzont polityczny brunatnieje. Wraz ze wzrostem wpływów skrajnej, post-faszystowskiej prawicy w życiu publicznym zaczyna się szerzyć przemoc. Przemoc – dyskursywna, symboliczna i fizyczna – staje się odpowiedzią na lęk związany z egzystencją w świecie nieprzewidywalnych zmian, nieoczekiwanych wydarzeń i niepewnego jutra. Prawica potrafi grać tym lękiem, tak aby nie przerodził się on w społeczny gniew i rebelię wobec panującego systemu. Wzmacnia go zatem, rozbudza i przekierowuje na najbardziej wrażliwe i podatne grupy społeczne, jak uchodźcy. Realny gniew związany z nierównościami społeczno-ekonomicznymi, wyłączeniami, gentryfikacją, prekarną pracą, społeczną i ekonomiczną degradacją klasy robotniczej i średniej, skanalizowany zostaje na tych, którzy zmuszeni zostali do opuszczenia swoich domów i podróży w celu zachowania podstawowych warunków do życia dla siebie i swoich rodzin. Dlatego coraz ważniejsze staje się zrozumienie archeologii zwrotu prawicowego i prawicowego populizmu. Nie wystarczy powtarzanie tez o powracającej historii i przywoływanie schematów działania faszystowskiej i nacjonalistycznej prawicy z pierwszej połowy XX wieku; dzisiejsza prawica jedynie remiksuje dawne języki i strategie, w istocie tworząc paczłorkowy, czasem wewnętrznie sprzeczny, ale działający w praktyce projekt, który jest odpowiedzią na aktualną sytuację globalnego kapitalizmu, określonego przez finansjeryzację, ultraszybki, płynny kapitał, rozmaite formy neokolonialnego wyzysku. Przemoc zastępuje w nim skompromitowaną politykę, hierarchia formalną równość, która została realnie podważona przez neoliberalny kapitalizm, wreszcie lojalność wobec grupy etno-kulturowej wypiera identyfikację klasową i ponadetniczne formy obywatelstwa.

14.04 g. 17.00 Muzeum na Pańskiej

Muzeum na Pańskiej

Wstęp wolny

DEBATA

WSPÓŁCZESNE NIEWOLNICTWO, PRACA PRZYMUSOWA CZY NADUŻYCIA, KTÓRE SIĘ ZDARZAJĄ? CZYLI O TYM, JAK SĄ TRAKTOWANI PRACOWNICY-CUDZOZIEMCY

OŚRODEK BADAŃ NAD MIGRACJAMI UW

PROWADZENIE WITOLD KLAUS (STOWARZYSZENIE INTERWENCJI PRAWNEJ; OŚRODEK BADAŃ NAD MIGRACJAMI UW)

GOŚCIE DEBATY IRENA DAWID-OLCZYK (FUNDACJA LA STRADA); MYROSLAVA KERYK (FUNDACJA NASZ WYBÓR); PROF. PAWEŁ KACZMARCZYK (OŚRODEK BADAŃ NAD MIGRACJAMI UW)

Ludzie od zawsze zmieniali miejsca swojego zamieszkania w poszukiwaniu lepszego życia. Rozwój komunikacji sprawił, że przemieszczanie się jest coraz łatwiejsze. Ale migracje mają także swoją czarną stronę. Migranci stoją na słabszej pozycji i nierzadko są wykorzystywani przez pracodawców. Skala tych nadużyć jest różna – od oszustw po zniewolenie. Dzieją się one jednak nieustannie. Mogą mieć miejsce nawet teraz i

to bardzo blisko – na zapleczu w Twoim sklepie osiedlowym czy ulubionej restauracji albo w bloku obok. Będziemy rozmawiali, czy tak być musi, jak identyfikować wykorzystywanie cudzoziemców oraz jak im pomagać.

13.05 g. 19.00 Muzeum na Pańskiej

Wstęp wolny

Biennale Warszawa jest publiczną instytucją nowego typu oraz nazwą nowego międzynarodowego programu kulturalno-politycznego, łączącego działalność badawczą, aktywistyczną i artystyczną. Ideą Biennale Warszawa jest gromadzenie i porządkowanie wiedzy na tematy związane ze współczesną kulturą, sztuką, ale także polityką. W jego ramach tworzone są i poddawane refleksji nowe idee artystyczne, polityczne, społeczne, ekonomiczne, ekologiczne a także wypracowywane alternatywne modele działania w post-kryzysowym świecie.

Koncept kuratorski programu Biennale Warszawa wynika ze sposobu myślenia oraz założeń działalności Instytucji w trzech obszarach: sztuki/kultury, badania/dyskursu oraz aktywizmu/polityki. Połączenie tych obszarów działania artystycznego daje szansę na wzajemne wzmacnianie potencjału każdego z nich, osiągnięcie synergii, a także pozwala zapobiec marnowaniu idei, dzieł i inicjatyw, które zostały wypracowane. Taki styl działania oznacza również transfer idei, wiedzy i pomysłów w obie strony pomiędzy nauką i sztuką, włączanie sztuki w działania interwencyjne i aktywistyczne w przestrzeni publicznej lub tworzenie projektów badawczo-artystycznych (art-based research). Pomaga w wypracowywaniu nowych, alternatywnych i pozytywnych projektów życia, polityki, wspólnoty, ekonomii i kultury. Istotne jest to, by z wielości perspektyw i doświadczeń nie tworzyć niemożliwych do zniesienia różnic, a nowy świat zaprojektować poprzez uaktywnienie wyobraźni, która ogniskuje uwagę na tym, co wspólne i uniwersalne, a nie na tym, co dzieli i segreguje.

Pierwsza edycja Biennale Warszawa odbywa się w latach 2017/2019 w Warszawie. Jest realizowana zarówno w ramach stałego programu, jak i kilkutygodniowego festiwalu, zamykającego dwuletni cykl pracy.

Biennale Warszawa jest Instytucją Kultury Miasta Stołecznego Warszawy.

Szczegółowe informacje znajdują się na stronie www.biennalewarszawa.pl

Kontakt dla mediów

Artur Szczesny artur.szczesny@biennalewarszawa.pl

tel. 501 521 099